

'Geen tijd hebben om te mediteren, is geen tijd hebben om te kijken waar we naartoe gaan omdat we het te druk hebben met lopen.'

Antonin Sertillanges (Franse priester en filosoof 1863-1948)

De scholen zijn weer begonnen. Het 'winterseizoen' staat voor de deur. Na de vakantie mogen we met frisse moed beginnen. Of mag je er ook tegenop zien? Met lood in je schoenen weer naar school of naar je werk gaan?

Soms bepaalt het leven zelf simpelweg hoe het je vergaat. Tijdens de vakantie moest ik door een 'stom ongeluk met een tentharing' naar een Frans ziekenhuis, waar mijn wond aan mijn scheenbeen werd gehecht. Gelukkig, dacht ik, kon ik blijven lopen en was ik in mijn doen en laten niet heel erg beperkt, behalve dan dat ik niet kon zwemmen. Eenmaal weer thuis wilde ik voortvarend het nieuwe seizoen beginnen, de draad weer oppakken. Dat was althans mijn plan (lees: het plan van mijn hoofd).

Ware het niet dat mijn wond rood werd en begon te prikken en mijn voet heel dik. Een vriendin die kwam theedrinken, de 'engel op mijn pad' raadde mij sterk aan even 'pas op de plaats' te maken. Ik realiseerde mij opeens dat ik enkel volmondig 'ja' hoefde te zeggen tegen de ontstane situatie en mij tot dan toe steeds had verzet tegen mijn been. Het been dat steeds duidelijker liet blijken dat het aandacht nodig had. Mijn aandacht!

Ik kon niet anders dan met de beentjes omhoog. Rust, rust en nog eens rust. En wat heeft het mij goed gedaan. Wat had ik dat eigenlijk hard nodig. Enkel stil te staan. In de stilte kon ik weer bij mezelf komen. En dat is het startpunt van alles wat ik doe en nog graag zou willen doen. Het leven zelf heeft het laatste woord. Dat wat er NU is. Van daaruit loop ik mijn pad. Gods wegen zijn ondoorgrondelijk.

Wat is jou startpunt? Waar zeg jij op dit moment 'ja' tegen? Blijf je maar door lopen of heb je tijd om even stil te staan?